

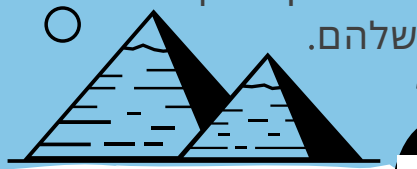
ספור יציאת מצרים

בני ישראל עבדים במצרים

יוסף, הבן כמעט הכי קטן של יעקב אבינו, היה מלך במצרים. כולם כיבדו אותו, העריצו אותו. הוא הציל את מצרים מרעב. המשפחה שלו ירדה למצרים בעקבותיו, וחיו שם הרבה שנים. כמאתיים שנה.

אבל עברו השנים, המצרים כבר לא זכרו את יוסף, והיהודים נהיו עבדים במצרים, עבדו קשה, סבלו. מלך מצרים היה פרעה. הוא היה מלך חזק ורשע. הוא לא הרשה ליהודים לגדל את הילדים שלהם.

הולדת משה

יום אחד, במצרים, נולד תינוק ליוכבד. כדי להציל את חייו, היא הסתירה אותו בבית, ואחרי שלושה חדשים שמה אותו בתיבה מצופה בזפת, ושלחה את התיבה לנהר הנילוס, כשאחותו מרים שומרת עליו מרחוק כשהיא מסתרת בין הקנים שעל גדות הנהר.

בתיה, הנסיכה, הבת של פרעה, ירדה לרחוץ בנהר, ומה היא מוצאת? תינוק בתיבה! היא מוציאה אותו מהמים, קוראת לו משה ולוקחת אותו לארמון.

משה והסנה הבוער

משה גדל כמו מלך בארמון של פרעה, אבל אהב את העם שלו, עם ישראל. היה לו קשה לראות אותם עובדים בפרך, מהבוקר עד הערב, סוחבים אבנים, בונים. משה רצה לעזור לעם שלו, אבל לא ידע איך. הוא לא רצה להישאר בארמון, ברח אל המדבר והיה רועה צאן. יום אחד ברח כבש אחד מהעדר. משה רדף אחריו כדי להחזיר אותו לעדר, וראה דבר מוזר- סנה בוער! הוא מתקרב, השיח בוער, אבל לא נשרף. משה מתקרב עוד יותר אל השיח, ושומע את קולו של אלוהים מדבר אליו "בא אל פרעה ואמרת אליו...שלח את עמי ויעבדוני!" משה לא האמין שמלך מצרים יקשיב לו. הוא לא ידע לדבר טוב, הוא היה מגמגם. הוא ביקש מאחיו, אהרון, שיבוא איתו. שניהם הלכו לפרעה ובקשו ממנו- "שלח נא את עמי"

פרעה ועשר המכות

פרעה צחק עליהם. לא האמין שאלוהים דיבר איתם. הוא לא ישחרר את היהודים. ואז התחילו עשר המכות. מכה ראשונה: **דם**. כל מצרים דם. די! תפסיק! אני אשחרר אותם! צעק פרעה. הדם הפסיק, אבל פרעה התחרט. אז המכות המשיכו: **צפרדע**- נחילי צפרדעים הציפו את מצרים **כינים**- כל המצרים מתמלאים בכינים **ערוב**- חיות מפחידות ממלאות את מצרים **דבר**- מחלה שפוגעת בכולם **שחין**- כולם מתמלאים פצעים **ברד**- אבנים גדולות של ברד יורדות מהשמיים עם אש. המצרים כבר לא יכולים יותר. די, פרעה! תשלח אותם! פרעה מסכים שרק הגברים יצאו והנשים והילדים ישארו. משה ואהרון לא מסכימים, נלך כולנו! והמכות ממשיכות: **ארבה**- כל מצרים מתמלאת בארבה, שאוכל את כל התבואה. **חושך**- חושך כבד יורד על מצרים, חושך שמרגישים אותו ואי אפשר לזוז. פרעה עדיין לא מסכים לשחרר את בני ישראל. אבל הם כבר מתכוננים ליציאת מצרים. הם יודעים שזה יקרה בקרוב. הם מסמנים את הדלתות שלהם, כמו המזוזות שלנו היום ואז מגיעה המכה האחרונה: **מכת בכורות**- כל הבכורים של מצרים מתים.

היציאה ממצרים

פרעה נכנע, רץ באמצע הלילה ברחובות של היהודים, מחפש את משה כדי להגיד לו ללכת. ממש מגרש את בני ישראל ממצרים. לכו כבר!

ובני ישראל כבר מוכנים ליציאה, עם הבגדים, עם הנעלים, עם החפצים, עם הצאן. אבל אין זמן להכין לחם לדרך. לחם צריך לתפוח, להחמיץ.

הם מכינים את הבצק לפני שהספיק לתפוח, ואלו המצות. בני ישראל יוצאים לדרך! המון אנשים, ילדים, נשים, צאן, יוצאים לחופשי!

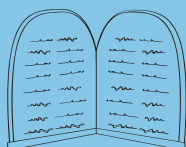

קריעת ים-סוף

ופרעה- שוב פעם מתחרט... הוא לוקח את כל הצבא שלו, ורודף אחרי בני ישראל. הם הגיעו לים סוף, מולם הים, מאחוריהם הצבא המצרי ופרעה, מה יעשו? אבל מעכשיו קורים להם כל הזמן ניסים: ים סוף נבקע לשניים, ובני ישראל עוברים בתוכו, כאילו זו יבשה. הצבא המצרי רודף אחריהם, אבל כשהם נכנסים לים- הוא נסגר והם טובעים בו.

לבני ישראל לא קורה שום דבר רע- הבגדים שלהם לא נהרסים. יורד להם מן מהשמיים לפניהם הולך עמוד ענן ומאחוריהם עמוד אש. וכך הלכו במדבר סיני, עד שהגיעו להר סיני, ושם קיבלו את התורה, שלאורה אנו חיים מאז ועד היום.

ליל הסדר

מאז ועד היום, כל שנה, באותו היום שיצאו ממצרים, טו בניסן, חוגגים את ליל הסדר.

אוכלים מצות- כמו שבני ישראל אכלו.

אוכלים מרור- לזכר הסבל שסבלו.

וכשהיה בית מקדש- היו אוכלים קורבן פסח.

קוראים את ההגדה של פסח ומספרים את סיפור יציאת מצרים לילדים.

ובלילה המיוחד הזה עושים כל מיני דברים שונים מהרגיל.

סדר האכילה שונה, ישנה צלחת של הסדר, שותים ארבע כוסות יין,

מחביאים אפיקומן, שואלים שאלות, אומרים 'הלל' נשארים ערים עד מאוחר

בלילה וממלאים לאליהו הנביא כוס של יין.

